

Publicerad 2020-04-19 08:55 av den nakna poeten

Mörkret kontra ljuset i mig

Här råder stilla lugn och ro bakom den åtta meter höga muren,

på andra sidan är kontrasten stor,

där är man ständigt på jakt efter något,

det är inte många stunder som är stilla för mig,

jag är alltid på väg någonstans och jag vet inte ens

vad det är jag söker.

Inget är som känslor av svek eller ensamheten

om man inte har valt den själv,

inget är som känslor av sorg när man blir lämnad

av någon man fortfarande älskar...

herre gud det gör så ont inom en,

man kan vandra med den smärtan livet ut

om man inte gör upp med den och går vidare.

Jag vet inte hur något av det jag gjort gick till,

eller hur jag hamnade här,

vägen har varit mörk och lång, det är så kallt och

känslolöst och jag fryser,

jag har aldrig gillat mörker eller det man inte kan se där,

jag gillar ljuset och sanningen...

Det är mitt problem som jag inte förstår eller gillar,

jag är snäll och omtänksam i ljuset men när jag faller tillbaka

till missbruket så tappar jag kontrollen och går vilse i mörkret,

gör saker jag aldrig skulle göra i ljuset!!

Konsekvenserna får jag sedan när jag är nykter,

då jag är en annan person,

för det som läses upp i rätten är en hemsk person

som inte stämmer med mig eller det jag är i ljuset.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren den nakna poeten med Poeter.se id #44999 innehar upphovsrätten